

KURAN'DA TEKRARLARIN HİKMETİ (6)

(...dünden devam)

İşte Kur'ân, onların bu inancını reddetmektedir. Allah'a kulluk için araçlara gerek olmadığını, O'nun izni olmadan kimsenin şefâ'at ede-meyeceğini ve Allah'ın kulları olan meleklerin de O'nun izni olmadan kimseye bir yarar veya zarar veremeyeceklerini; onun için sadece Allah'a tapmak gerektiğini tekrar tekrar vurgulamaktadır ki bu, tevhi'din esasıdır. Ve herhangi ad altında olursa olsun, Allah ile kul arasına aracı sokmak, Allah'tan başkasının insanı azâbdan kurtaracağına inanmak, ad değiş-tirmiş şirkten başka bir şey değildir; tevhi'de aykırıdır, merdûddur. Yüce Allah'ın bu âyetini dâima hatırdâ tutmak gerekir: *"Allah katında şefâ-'atçilerin şefâ'ati, onlara bir yarar sağlamaz!"*

Muhammed İzzet Derveze'nin, Cin Sûresi'nin tefsîrinde söylediği gibi (2/207-209), Peygamber (s. a.v.) devrindeki Araplar, büyücü ve kâhinlerin, cinlerle ilişkili olduklarına, cinlerden herhangi birinin gökten haber çalıp büyücü ve kâhinlere verdiği ve gökten haber çalanların ardından şihâb-lar (kıvılcımlar, ışınlar) atıldığına inanırlardı. Herhalde yıldız kaymaları, düşen meteor taşları onların dikkatini çekmiş ve onları böyle bir yoruma götürmüştür. İşte bu düşünce ve inançta olan Araplar, Hz. Muhammed'in de şâir, kâhin, büyücüler gibi cinlerden haber aldığını sandıkları için ona büyücü, kâhin, şâir, mecnûn demişlerdi. Kur'ân

-ı Kerîm, Sâd

Sûresi'nin 38/4, Şu'arâ

Sûresi'nin 47/210-212, 221-223., Tûr

Sûresi'nin 76/29. âyetlerinde Arapların, Hz. Muhammed

hakkındaki bu düşüncelerini reddetmektedir. Kur'ân

-ı Kerîm'de, gökten haber çalmağa çalışan cinlerin taşlanarak kovulduğu yinelenmektedir:

Şu'arâ

': 47/212, Hicr:

54/16-18, Sâffât

: 56/7-10. âyetler.

Şeytânların gökten haber çalamayacaklarının, atılan ışınlarla kovu-la-caklarının tekrar yinelenmesindeki asıl gaye, Hz. Muhammed'e vahye-dilen Kur'ân'ın, cin telkini değil, melek vahyi olduğunu vurgulamaktır. Onun için Kur'ân vahyini getiren meleklerin de gözetim altında gönderildikleri, şeytânların ona kendi düşüncelerini katamayacakları vurgulanır:

"Allah, gizli bilgisini kimseye göstermez. Ancak razı olduğu (melek) elçiye gösterir. Çünkü o,

elçisinin önüne gözetleyici(koruyucu)lar koyar."

(Cin

: 40/26-27)

"Biz ancak Rabbinin buyruğunu indiririz. Önümüzde, arkamızda ve bunlar arasında bulunan her şey O'na âittir. Rabbin aslâ unutkan değildir."

(Meryem

: 44/64)

âyetleri, Peygambere vahiy getiren meleğin, vahyi şeytânlara karşı koruyacak melek muhafızların koruması altında gönderildiğini vurgulamaktadır. İşte cinlerin gökten haber çalma-larının, atılan kıvılcımlarla önlendiğini yineleyen âyetlerin asıl amacı da Hz. Muhammed 'e vahyedilen Kur'ân

'ın, cin sözü değil, halis, arı duru melek vahyi olduğunu pekiştirmektir. Çünkü cinler bu Tanrısal sözleri çalamazlar, üstlerine salınan ışınlarla yakılırlar. Kur'ân

'ı indiren meleklerin nurları, cinleri yakar. Onlar bunun bir tek âyetini dahi alamazlar. Bu âyetleri yücelerden getiren melektir. O da yalnız değil, gözetim ve koruma altında gelir. Ona şeytân sözünün karışması mümkün değildir. İşte cinlerin, gök haberlerini çalamayacaklarını belir-ten âyetlerin asıl amacı, Kur'ân

gerçeğine şeytân yalanlarının asla karışmadığını ve karışamayacağını vurgulamaktır.

(devamı yarın..)